

Prostor ve světle – světlo v prostoru – Lenka Votavová

oponentský posudek

Práci Lenky Votavové sleduji se zaujetím od počátku jejího studia na Fakultě výtvarných umění. Její tvorba přinášela a přináší vždy nová, pro mě překvapivá a zajímavá řešení. O dosavadní tvorbě Lenky Votavové lze bez nadsázky uvažovat jako o svébytné a soběstačné práci, která přestože dosud v intencích studentského „rozkoukávání, ověřování a hledání se“, obstojí a snese srovnání v měřítku širší výtvarné scény.

S o to větším napětím jsem, co by oponent, sledoval vývoj bakalářské práce, jejíž výsledek je zde předložen.

Téma, které si Votavová pro svou práci zvolila nese řadu úskalí a slepých cest. Zpočátku jsem se obával, že v jedné takové slepé uličce uvízne. Zejména v době, kdy pracovala se světelným zdrojem v pohybu a hlavním výstupem byla pouze dokumentace akce, jsem se nemohl zbavit nepříjemného dojmu že autorce učaroval pouze povrchní a esteticky přitažlivý efekt, přičemž podstata problému zůstala neuchopena.

Výsledná instalace prezentovaná v prostoru nevyužitého průmyslového skladiště potvrzuje, že Votavová dokáže nejen tvořivě myslet, ale i realizovat. Instalace působí přesvědčivě a svébytně. Barevné svítící LED pásy ukotvené na podlaze haly v „nahodilé“ kompozici vytváří prvotní dojem objektu přenesených z jiného, HI-tech prostředí. Teprve bližší ohledání, odhalující technické provedení v duchu tzv. „bastlení“, nedokonalého kutilského lepení, pájení, improvizovaného uchycení a zapojení, vnáší do instalace další důležitou sdělovací vrstvu.

Jednou z nejpodstatnějších složek díla je pohyb a změny prostorového uspořádání jednotlivých částí. Zatímco ve statické poloze se soustřeďuje pozornost na nahodilost a prostorové a barevné interakce jednotlivých světelných zdrojů, při roztočení dochází k soustředění na vznikající světelné stopy. Při pozorování těchto pohybů můžeme vzpomenout na op-artové pokusy s pohyby struktur a barev a jejich optické efekty. Zde ale sledujeme nejzajímavější momenty v mezních situacích při rozběhu a zastavování pohybů.

Určité nepřesnosti, cuky, chvění, různé rychlosti rozjezdu zde hrají roli oživujících prvků. Vnitřní energie, téměř organická nahodilost a jakási životnost může být další rovínou nebo chceme-li vrstvou kompletního díla.

Z jednoho úhlu pohledu můžeme nacházet určité paralely práce Lenky Votavové v dílech autorů odkazu tvorby Zdeňka Pešánka, ale z jiného zase například v instalacích Ivana Kafky.

Výsledek hodnotím velmi vysoko. Je zde ale ještě několik otázek a nejasností, které způsobují, že nemohu zůstat u hodnocení zcela nejvyššího.

Mohl být soubor světelných zdrojů větší a obsáhnout větší prostor, nebo by stačil menší počet jednotek? Vychází barevnost pásek z nějakého variování, zkoušení, vedeno nějakým klíčem, či je náhodné (ale/a mělo by být nějakým klíčem vedeno)? Hlavní otázkou však pro mne je, jak dalece je pro danou instalaci a její vnímání podstatné prostředí, ve kterém je realizována. Je vytvořena pro daný konkrétní prostor a prostředí a jinde by musela vypadat nutně jinak a nebo se může nacházet kdekoli jinde v této podobě? Obstojí v otevřeném prostoru nebo čistém galerijním provozu? Uvažovala autorka o tomto aspektu jinak provedené instalace?

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B

V Opavě 3. června 2010

MgA. Tomáš Skalík

